

प्रवृत्तचक्षुर्दिव्यदृष्टिः तपसःपित्रोःशुश्रूषात्मकस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कामयाइच्छया ॥ २० ॥
 प्रवृत्तचक्षुर्जातोस्मि संपश्यतपसोबलं ॥ यदर्थमुक्तोसितयागच्छत्वमिथिलामिति ॥ २ ॥ पतिशुश्रूषपरयादांतयासत्यशीलया ॥ मिथिलायांवसेद्व्याधःसते
 धर्मान्प्रवक्ष्यति ॥ ३ ॥ ब्राह्मणउवाच पतिव्रतायाःसत्यायाःशीलाद्यायायतव्रत ॥ संस्मृत्यवाक्यंधर्मज्ञगुणवानसिमेमतः ॥ ४ ॥ व्याधउवाच यत्त
 दात्वंद्विजश्रेष्ठतयोक्तोमांप्रतिप्रभो ॥ दृष्टमेवतयासम्यगेकपत्न्यानसंशयः ॥ ५ ॥ त्वदनुग्रहबुद्ध्यातुविप्रैतद्दर्शितंमया ॥ वाक्यंचशृणुमेतातयत्तेवक्ष्येहितंद्विज ॥
 ॥ ६ ॥ त्वयाविनिरुतामातापिताचद्विजसत्तम ॥ अनिस्तृष्टोसिनिष्क्रांतोगृहात्ताभ्यामनिंदित ॥ ७ ॥ वेदोच्चारणकार्यार्थमयुक्तंतत्त्वयाकृतं ॥ तवशोकेनवृद्धौ
 लावंधीभूतौतपस्विनौ ॥ ८ ॥ तौप्रसादयितुंगच्छमात्वांधर्मोत्पगादयं ॥ तपस्वीत्वंमहात्माचधर्मंचनिरतःसदा ॥ ९ ॥ सर्वमेतदपार्थतेक्षिप्रंतौसंप्रसादय ॥
 श्रद्धधस्वममब्रह्मन्नान्यथाकर्तुमर्हसि ॥ गम्यतामद्यविप्रर्षेयस्तेकथयाम्यहं ॥ १० ॥ ब्राह्मणउवाच यदेतदुक्तंभवतासर्वसत्यमसंशयं ॥ प्रीतोस्मितव
 भद्रंतेधर्माचारगुणान्वित ॥ ११ ॥ व्याधउवाच दैवतप्रतिमोहित्वंयस्त्वंधर्ममनुव्रतः ॥ पुराणंशाश्वतंदिव्यंदुष्प्राप्यमकृतात्मभिः ॥ १२ ॥ मातापि
 त्रोःसकाशंहिगत्वात्वंद्विजसत्तम ॥ अतंद्रितःकुरुक्षिप्रंमातापित्रोर्हिपूजनं ॥ अतःपरमहंधर्मनान्यंपश्यामिकंचन ॥ १३ ॥ ब्राह्मणउवाच इहाहमागतो
 दिष्ट्यादिष्ट्यामेसंगतंत्वया ॥ ईदृशादुर्लभालोकेनराधर्मप्रदर्शकाः ॥ १४ ॥ एकोनरसहस्रेषुधर्मविद्विद्यतेनवा ॥ प्रीतोस्मितवसत्येनभद्रंतेपुरुषर्षभ ॥ १५ ॥
 पतमानोद्यनरकेभवतास्मिसमुद्भूतः ॥ भवितव्यमथैवंचयदृष्टोसिमयानघ ॥ १६ ॥ राजाययातिर्दौहित्रैःपतितस्तारितोयथा ॥ सद्भिःपुरुषशार्दूलतथाहं
 भवताद्विजः ॥ १७ ॥ मातापितृभ्यांशुश्रूषांकरिष्येवचनात्तव ॥ नाकृतात्मावेदयतिधर्माधर्मविनिश्चयं ॥ १८ ॥ दुर्ज्ञेयःशाश्वतोधर्मःशूद्रयोर्नौहिवर्तते ॥ नत्वां
 शूद्रमहंमन्येभवितव्यंहिकारणं ॥ १९ ॥ येनकर्मविशेषेणप्राप्तेयंशूद्रतात्वया ॥ एतदिच्छामिविज्ञातुंतत्त्वेनहिमहामते ॥ कामयाब्रूहिमेसर्वसत्येनप्रयतात्म
 ना ॥ २० ॥ व्याधउवाच अनतिक्रमणीयावैब्राह्मणामेद्विजोत्तम ॥ शृणुसर्वमिदंवृत्तंपूर्वदेहेममानघ ॥ २१ ॥ अहं हि ब्राह्मणःपूर्वमासंद्विजवरात्मजः ॥
 वेदाध्यायीसुकुशलोवेदांगानांचपारगः ॥ २२ ॥ आत्मदोषकृतैर्ब्रह्मन्नवस्थामाप्तवानिमां ॥ कश्चिद्ब्राह्मणमसखाधनुर्वेदपरायणः ॥ २३ ॥ संसर्गाद्भुविश्रे
 षुस्ततोहमभवंद्विज ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुष्टगयांनिर्गतोऽनृपः ॥ २४ ॥